

УДК 94 (460) «20...»

ЗМІНА УРЯДОВОГО КАБІНЕТУ В ІСПАНІЇ (2018 р.): ПОЧАТОК НОВОГО ТРАНЗИТУ ЧИ ПОГЛИБЛЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ КРИЗИ?

Любава Матлай

Національний університет «Львівська політехніка»
Україна, 79044, м. Львів, вул. Митрополита Андрія, 5
e-mail: liubava_matlaj@yahoo.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8938-3949>

У червні 2018 р. лідер Іспанської Соціалістичної Робітничої партії Педро Санчес неочікувано став першим прем'єр-міністром Іспанії після історичного вотуму недовіри у парламенті колишньому очільнику уряду, представнику Народної партії Маріано Рахою, якого звинуватили у потуранні корупції. Особливу увагу зосереджено на основних планах і завданнях урядового кабінету, серед яких – відновлення добробуту держави після багатьох років жорстких обмежень, спричинених економічною кризою; досягнення рівності та соціальної єдності; вирішення каталонської кризи; забезпечення ролі Іспанії у світі. Підкреслено, що прем'єр-міністр поставив фемінізм і гендерну рівність у центр свого прем'єрства, призначивши міністрами 11 жінок і 6 чоловіків. Наголошено, що урядовий кабінет П. Санчеса не має абсолютної підтримки у парламенті, що у подальшому може зашкодити діяльності виконавчої влади.

Ключові слова: Іспанія, криза, прем'єр-міністр, урядовий кабінет, Маріано Рахой, Педро Санчес, добробут, діалог, Каталонія, міграційні проблеми

Одна з найстаріших політичних партій парламентської монархії – Іспанська Соціалістична Робітничка партія – у червні 2018 р. повернулася до влади. Уперше в історії демократичної держави парламент оголосив вотум недовіри уряду консерваторів на чолі з прем'єр-міністром Маріано Рахоем, якого звинуватили у потуранні корупції. Приводом для відставки М. Рахой став секретний виборчий фонд Народної партії, грішми якого партійці користувалися з 1999 по 2006 роки. У травні оприлюднили судові рішення «по справі Гюртель», пов'язаній із державними замовленнями та «відкатами», у результаті якого багато знаних консерваторів отримали різні терміни ув'язнення, а партія мала сплатити значний штраф до державної скарбниці. Також виявилось, що М. Рахой був поінформований про фінансові махінації однопартійців і колишнього скарбника НП Луїса Барсена. Варто додати, що згадана корупційна справа вже проходила процедуру вотуму недовіри, яку ініціювали у парламенті представники лівої партії «Подемос» у червні 2017 р., але за відставку урядового кабінету проголосувало лише 82 депутати. Наступна спроба виявилася вдалою, правлячу партію відсторонили від влади.

Прем'єр-міністром країни, без проведення загальних парламентських виборів, став лідер соціалістів, економіст Педро Санчес Перес-Кастехон. У післяфранкістський період урядові кабінети вже очолювали соціалістич-

ні лідери – Феліпе Гонсалес і Хосе Луїс Сапато. Зазначимо, що сьогодні ІСРП займає у парламенті лише 84 місця з 350. Утім, відповідно до Конституції, партія, яка здійснила процедуру вотуму недовіри діючому главі уряду, зобов'язана висунути власного кандидата на даний пост, незважаючи на розклад сил у Генеральних кортесах. Кандидатуру П. Санчеса підтримали депутати від ІСРП, партії «Подемос», представники Каталонії та Країни Басків. Сьогодні відсторонені консерватори наполегливо запитують П. Санчеса щодо ціни, яку платить уряд за цю підтримку. Його відповідь чітка: «зобов'язання уряду – це питання демократичного відродження; реконструкція прав і свобод, територіальної єдності...» [2].

Варто нагадати, що у післяфракістський період при владі по чергово перебували дві партії – НП та ІСРП. Парламентські вибори 20 грудня 2015 р. зруйнували таку систему. Надалі почали конкурувати чотири основні партії – НП, ІСРП, партії «Подемос» і «Громадяни». Позачергові вибори у червні 2016 р. лише поглибили міжпартійну конкуренцію, створили необхідність формування політичних коаліцій, посилили роль законодавчого органу. Як визначають іспанські політологи, традиційний біпартизм змінив «подвійний» біпартизм і боротьба відбувається у трьох напрямках: нове проти старого; праві проти лівих; націоналізм проти іспанізму [4].

Отже, головне завдання даної наукової ро-

звідки – охарактеризувати плани та завдання діючого урядового кабінету та глави виконавчої влади парламентської монархії; визначити основу каталонської стратегії та зовнішньополітичний курс уряду.

Теоретичним підґрунтям дослідження стали матеріали іспанської та світової преси; виступи, звіти, інтерв'ю П. Санчеса, урядові документи.

У біографії прем'єр-міністра вказується, що він народився у лютому 1972 р. в Мадриді. Закінчив відділення економіки та бізнесу Мадридського університету Комплутенсе у 1995 р. Надалі продовжив навчання у Брюсельському вільному університеті (1997-1998 рр.), Університетському інституті імені Ортеги-і Гассета (2001-2002 рр.). Розпочав свою політичну діяльність у 1993 р. в молодіжному крилі ІСРП. П. Санчес працював політичним консультантом в Європейському парламенті (офісі Верховного представника ООН по Боснії та Герцеговині), а також в управлінських структурах партії соціалістів. З 2004 по 2009 рр. був представником міської ради Мадриду. З 2008 р. викладав економічні дисципліни в Університеті Каміло Хосе Села. У липні 2014 р. П. Санчес став першим в історії ІСРП генеральним секретарем, обраним прямим голосуванням рядовими членами партії. Однак, вже у вересні 2016 р. його змістили із зазначеної посади. Лише згодом, на внутрішньопартійних праймеріз у травні 2017 р. П. Санчес переміг своїх конкурентів і знову очолив соціалістів. Уперше в історії Іспанії урядом керує політик, який не був депутатом Конгресу Генеральних Кортесів на час обрання, оскільки П. Санчес відмовився від мандату через власне небажання утриматися під час голосування за уряд меншості М. Рахой (представники ІСРП погодилися на міжпартійний компроміс й утрималися при голосуванні у парламенті, у результаті М. Рахой залишився при владі у 2016 р.) [5; 8; 17].

Під час церемонії присяги П. Санчес, як перший атеїст на посту прем'єр-міністра, незважаючи на те, що країна залишається переважно католицькою нацією, відмовився від використання Біблії, розп'яття, будь-якого іншого релігійного символу, коли заявив про свою вірність іспанській конституції та короні [6].

На сторінках впливової іспанської газети «Ель Пайс» зазначається, що найвищий пост у виконавчій владі «буде справжнім випробуванням для людини, чия політична кар'єра відзначена завзятістю, удачею та виживанням» [11].

Уперше в історії Іспанії створено кабінет урядової жіночої більшості, 11 із 17 міністрів – жінки. Віце-прем'єр-міністром стала Кармен Кальво, яка водночас керує міністерством рівноправ'я та бореться з проявами нерівності у суспільстві. Міністерство економіки очолила Надія Кальвіно; фінансів – Марія Монтеро; промисловості, торгівлі та туризму – Рейес Марото; юстиції – Долорес Дельгадо; екологічних перетворень – Тереза Рібера; праці, міграції та соціального забезпечення – Магдалена Валеріо; територіальної політики та державних функцій – Мерічель Батет Ламанья; охорони здоров'я – Кармен Монтон; освіти і професійної підготовки – Ісабель Села; оборонне відомство – Маргарита Роблес. Таким чином, забезпечили гендерну рівність. Прем'єр-міністр П. Санчес обґрунтував призначення жінок на важливі державні посади вимогами часу, пригадавши події 8 березня 2018 р., коли Іспанія скликала загальнонаціональний «феміністичний страйк», щоб підвищити обізнаність громадськості щодо проблем, які зачіпають жінок, включаючи домашнє насильство, дискримінацію за ознакою статі та розрив у заробітній платі. У той день, за свідченням провідних профспілок країни, участь у заході взяли близько п'яти мільйонів іспанців. Саме тому діючий Кабінет міністрів Іспанії має найбільшу частку жінок серед членів Організації економічного співробітництва та розвитку, випередивши Фінляндію, яка раніше характеризувалася рекордно високою часткою жінок в урядовому кабінеті (62,5%) [10]. Прикро, але вже через тиждень після призначення мадрридського уряду, його залишив міністр культури Максим Уерта, звинувачений в ухилянні від сплати податків. Згодом, після оприлюднення фактів, пов'язаних з отриманням ступеню магістра у столичному університеті, добровільно пішла у відставку міністр охорони здоров'я Кармен Мортон.

Незважаючи на ці факти, прем'єр-міністр П. Санчес переконаний, що новий уряд означає «еру, повну очікувань та зразкової державної служби, ефективних проектів, які допоможуть Іспанії вийти з глухого кута млявості та бездіяльності» [14]. Політик не погодився сформувати коаліційний кабінет з іншими лівими партіями. Перехідний уряд працюватиме до кінця повноважень парламенту, які завершаться наприкінці 2020 року.

Газета «Ель Пайс» критикує прагнення соціалістів керувати урядовим кабінетом в умовах меншості, застерігаючи останніх: «Управління країною, яка стикається з політичною,

економічною, соціальною та територіальною проблемами, силами, які мають слабку підтримку, безсумнівно, породжує подальшу нестабільність і сприяє погіршенню довіри до іспанських інституцій» і прямо висловлюється за проведення нових дострокових виборів, узгоджених всіма парламентськими групами, які хочуть гарантувати стабільність і керованість [1].

Тим не менш, у планах урядового кабінету П. Санчеса – здійснити нову політичну та соціально-економічну модернізацію через внесення змін до Конституції 1978 р., особливо елементів, що стосуються регіональної автономії та ідентичності; відновити державу добробуту після багатьох років жорстких обмежень, спричинених економічною кризою [17].

Окреслена урядом програма змін базується на чотирьох основних принципах: «по-перше, підтримці економічного зростання та створенні робочих місць; по-друге, досягненні рівності та соціальної єдності; по-третє, відродженні демократії та зміцненні територіальної єдності, закладенні основ для вирішення каталонської кризи; по-четверте, активній участі у європейському будівництві та забезпеченні ролі Іспанії у світі» [3;19].

Крім того, в урядовому кабінеті не забувають про минуле. У серпні було ухвалено рішення про перенесення останків диктатора Ф. Франко з Долини полеглих, мотивуючи історичною справедливістю. Цей документ став втіленням Закону про історичну пам'ять 2007 р., який передбачав відмову від символів франкізму. Таким чином, соціалісти доводять, що демократична країна не повинна мати пам'ятники, які залишаються символами розділення нації. У вересні рішення про перепоховання Ф. Франко затвердив іспанський парламент, зробивши черговий крок до поновлення прав жертв франкізму. У Долині Полеглих, де поховані жертви громадянської війни, планується створення антифашистського музею та пам'ятника демократичного примирення.

Британська газета «Файненшл таймс» цитує слова директора Королівського інституту Елькано Чарльза Пауелла, який висловився про те, що кабінет П. Санчеса буде сміливішим та амбіційнішим, прагнучи до глибшої економічної, політичної та фінансової співпраці в євроспільноті, на відміну від уряду консерваторів М. Рахоя, «...своєрідних німців Півдня..., задоволених консервативністю в плані європейських реформ» [12].

Іспанія спромоглася побудувати державу загального добробуту завдяки європейським

фондам допомоги. Європейський вектор зовнішньої політики залишається головним для урядової команди. Міністерство закордонних справ і кооперації Іспанії очолив досвідчений дипломат, колишній глава Європейської комісії Хосеп Боррелл. В уряді розуміють, що сучасний характер загроз і глобальних викликів у взаємозалежній економіці вимагає альтернатив і глобальних рішень. Іспанський прем'єр-міністр неодноразово наголошував, що відповіді на виклики у таких сферах, як безпека, тероризм, економічна та міграційна кризи, кліматичні зміни неможливо знайти у межах держав-націй і старих кордонів, а лише у наднаціональному утворенні [15]. Наприкінці червня П. Санчес в якості очільника уряду зустрівся з главами держав і керівниками ЄС, де обговорив економічну та фінансову інтеграцію євроспільноти. Мадрид задекларував зміцнення зв'язків з Парижем і Берліном; посилення ролі Іспанії у світі. Крім того, у Мадриді підтримують німецько-французькі пропозиції про реформування ЄС та створення спільного бюджету. Склалися конструктивні особистісні зв'язки іспанського, німецького та французького лідерів, їх взаємопорозуміння у багатьох напрямках міждержавної співпраці й у межах європейського інтеграційного об'єднання.

Що стосується участі Іспанії у Північноатлантичному альянсі, то Мадрид демонструє свою прихильність НАТО як гаранту миру та безпеки. Парламентська монархія залишається південним кордоном Європи і для іберійців важлива стабільність у Середземноморському регіоні. Так, у липні, виступаючи після саміту НАТО, П. Санчес, як прем'єр-міністр проєвропейської країни та суспільства, відзначив, що «...необхідність пошуку синергії та взаємоповнюваності дій між військово-політичним блоком та ЄС є основою вирішення глобальних загроз і викликів» [16]. Мадрид активно підтримував так званий «Пакет для Півдня», що забезпечить стабільність і безпеку у південній зоні, включаючи Туніс, Йорданію, Ірак та Афганістан. Іспанія погодилася з вимогами адміністрації США щодо збільшення внесків держав-членів у фінансування організації та включила до національного бюджету на 2019 р. суму в 1 млрд. доларів США у вигляді внесків, інвестицій, витрат на оборону. Крім того, Іспанія взяла на себе відповідальність за навчальну місію для підрозділів туніських збройних сил у боротьбі з тероризмом. Однак, уряд намагається уникнути збільшення фінансування НАТО у сумі 2 процентів ВВП краї-

ни у 2019 р., а досягти зазначеного показника у 2024 р., оскільки іспанська економіка лише почала зростати.

В українській та іспанській пресі наголошується, що глава уряду П. Санчес розпочав міжнародні відносини із зустрічі з Президентом України П. Порошенком, на якій сторони обговорили й узгодили ключові моменти іберійсько-українських політичних, економічних і культурних зв'язків, перспективи майбутньої співпраці [13].

Першочерговою ціллю уряду П. Санчеса є вирішення серйозної інституційної кризи у Каталонії через прямий, відвертий і відкритий діалог сторін. Глава уряду неодноразово наголошував, що керівництво Іспанії та регіональний уряд Каталонії «...повинні задіяти політику, розпочати обговорювати проблеми, які зачіпають громадян, піднімати питання, що об'єднують, з якими погоджуються, а потім вирішувати інші проблеми» [16]. Санчес чітко визначає Іспанію «нацією націй», а Каталонію – як «націю всередині нації» і декларує готовність внести зміни до іспанської конституції з метою забезпечення більшої регіональної автономії. Загальновідомо, що у 2013 р. ІСПП та Каталонська соціалістична партія (КСП) підписали Гранадську декларацію, згідно з якою передбачалася реформа Конституції 1978 р. Згодом соціалісти підтвердили свої наміри влітку 2017 р., узгодивши Барселонську декларацію. Сьогодні основою каталанської стратегії уряду соціалістів є посилення прогресивного національного іміджу Іспанії, який може знівелювати ключові принципи сучасного каталонського сепаратизму про те, що прогресивним прагненням регіону перешкоджають застарілі установи монархії. Також стратегія Санчеса спрямована на ізоляцію сепаратистського руху шляхом культивування підтримки іспанського електорату загалом [20].

Уряд пропонує визнати національні прагнення каталонців і вирішити каталонське питання у середньостроковій перспективі. Для цього потрібно відновити довіру й інституційну лояльність, закласти основи інституційного діалогу. П. Санчес наголосив, що Каталонія має політичну кризу та рішення повинно виходити з політики, а не з судів [7]. Далі варто задіяти федеральний сенат як механізм територіального представництва автономій для їх активної участі у прийнятті рішень державної ваги; визначити нові правила розподілу владних повноважень, що дозволять покращити систему самоуправління

у Каталонії; погодити фінансування автономії з наданням необхідних ресурсів для здійснення політичних проєктів. Вже зараз уряд погодився виділяти для Каталонії кошти пропорційні її внескам до ВВП країни та щорічно виплачувати додатково у середньому 500 млн. євро у вигляді державних інвестицій. Формулу уряду Іспанії П. Санчес підсумував трьома словами: самоврядування, Конституція та Європа, чітко зазначивши, що нове голосування в автономії за незалежність чи самовизначення неприйнятне, а можливе лише для посилення самоврядування, що, безсумнівно, об'єднає більшість каталонського суспільства, яке підтримує конституцію держави та її закони [7].

Новий лідер Народної партії, глава парламентської фракції консерваторів Пабло Касадо звинувачує іспанського прем'єр-міністра у потуранні сепаратистам, «намаганні бути Бісмарком у Мадриді та Боліваром в Каталонії» та вимагає відновити законність і порядок в автономії, застосувавши ст. 155 Конституції [3].

Уряд соціалістів велику увагу приділяє міграційним проблемам і закликає європейські держави підходити до міграційного питання з точки зору відповідальності та солідарності. У червні Іспанія відкрила порт Валенсії, щоб прийняти 630 людей на борту судна «Акваріус», якому не дозволили кинути якір у портах Італії та Мальти. Це було винятковим рішенням, прийнятим на основі солідарності та гуманізму. В одній із своїх заяв П. Санчес підкреслив, що у висновках Європейської Ради визнали інтенсивність і зростання міграційних потоків у західному середземноморському напрямку, оцінивши іспанську діяльність у вирішенні цих проблем. Європейська Рада та інституції ЄС взяли на себе фінансові зобов'язання щодо мігрантів. Міграційна криза в основному викликана демографічними показниками. За статистичними прогнозами у період з 2018 по 2050 рік ЄС населятиме близько 700 мільйонів, у той час як чисельність народів Африки зросте до 2,4 млрд. Тому вирішення міграційних проблем вимагає узгоджених європейських дій та активної участі всіх держав-членів євроспільноти [15].

У вересні, звітуючи про урядову діяльність перед депутатами нижньої палати парламенту, П. Санчес зосередився на соціальній політиці, заходах щодо покращення добробуту населення, охорони здоров'я та освіти. Він зазначив, що «для уряду немає витрат на освіту, є інвестиції в освіту; а інвестування в освіту означає інвестування в людей, здатних думати

про себе. Інвестиції у постійне навчання вчителів й у навчальні інновації – це інвестиції у громадян» [15]. Лідер партії «Подemos» Пабло Іглесіас звернув увагу очільника уряду на підвищення орендної плати за житло. За останні п'ять років вартість оренди в Іспанії зросла майже на 19%. У великих містах, таких як Мадрид і Барселона, подорожчання орендної плати становить – 38% та 48% відповідно. Середня ціна орендної плати лише у першій половині 2018 р. зросла на 300 євро. Виселення через несплату оренди складають шість з десяти випадків всіх виселень у країні [2]. Тому соціальну політику соціалісти тримають у центрі своєї уваги. Однак, як підкреслює німецький політолог Геро Маас, кабінет П. Санчеса зберігає обмежені можливості для масштабних ініціатив у сфері соціальної політики, оскільки прем'єр-міністр оголосив, що працюватиме з бюджетом, прийнятим його попередником [9].

Отже, після оголошення вотуму недовіри у парламенті урядовому кабінету консерваторів на чолі з прем'єр-міністром М. Рахоем, до влади повернулися соціалісти на чолі з П. Санчесом. Сучасне іспанське суспільство потребує модернізації й оновлення існуючої політичної системи. Соціалісти впевнені у необхідності глибокої реформи конституції, поступового руху до федеративної форми державного устрою. Утім, конституційна реформа вимагає схвалення більшістю парламенту, якого сьогодні досягти неможливо. Якщо кабінет П. Санчеса не знайде дієвих відповідей на сучасні виклики, що стоять перед державою, не виключені дострокові парламентські вибори.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. An impossible government. El Pais. URL: https://elpais.com/elpais/2018/06/01/inenglish/1527836422_783793.html?rel
2. Answers given by the President of the Government at the plenary session of the Congreso de Diputados (Lower House of Parliament) during the government control session. Lower House of Parliament, Madrid, Wednesday 20 June 2018. URL: <http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180620answersplenary.aspx>
3. Answers given by the President of the Government in the Government control session. Lower House of Parliament, Madrid, Wednesday 12 September 2018. URL: <http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180912answers-president.aspx>
4. Ayuso J. Los partidos juegan a las damas chinas URL: https://elpais.com/politica/2018/04/28/actualidad/1524938910_721165.html
5. Castano P. The unexpected rise of Pedro Sanchez. URL:

<https://www.opendemocracy.net/can-europe-make-it/pablo-casta-o/unexpected-rise-of-pedro-s-nchez>

6. Encarnación O.G. Spain's New Government and the Catalan Crisis. How Sanchez Plans to Undermine the Region's Independence Claims. URL: <https://www.foreignaffairs.com/articles/spain/2018-06-13/spains-new-government-and-catalan-crisis>
7. Interview with the President of the Government on the radio programme Hoy por hoy on Onda Cero. Monday 3 September 2018. URL: <http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180903interview.aspx>
8. Jones S. Pedro Sanchez: from economics professor to Spain's prime minister. URL: <https://www.theguardian.com/world/2018/jun/01/pedro-sanchez-from-economics-professor-political-trailblazer>
9. Maass G. Out with the old, in with the new // International Politics and Society URL: <https://www.ips-journal.eu/regions/europe/article/show/out-with-the-old-in-with-the-new-2778/>
10. Maza C. Is Pedro Sanchez the new Justin Trudeau? Spain's handsome prime minister sworn in with majority female cabinet. URL: <https://www.newsweek.com/pedro-sanchez-new-justin-trudeau-spains-handsome-prime-minister-sworn-majority-964307>
11. New Spanish Prime Minister Pedro Sanchez: the unexpected survivor. URL: https://elpais.com/elpais/2018/06/01/inenglish/1527853523_943671.html
12. Pedro Sánchez picks team to enhance Spain's pro-EU role. URL: <https://www.ft.com/content/6f25e08a-68df-11e8-b6eb-4acfb08c11>
13. Pedro Sánchez's international agenda starts with Ukraine president's visit. URL: <https://www.thinkspain.com/news-spain/30587/pedro-sanchez-s-international-agenda-starts-with-ukraine-president-s-visit>
14. Press conference by President of the Government after meeting with His Majesty, King Felipe VI. Marivent Palace, Palma de Mallorca, Monday 6 August 2018. URL: <http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180806pressconference.aspx>
15. Reply by President of the Government to all parliamentary parties in plenary session of Lower House of Parliament, dedicated to next meeting of European Council. Lower House of Parliament, Madrid, Wednesday 27 June 2018. URL: http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180627_reply.aspx
16. Press conference by President of the Government following NATO Summit. Thursday 12 July 2018. URL: http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180712_pressconference.aspx
17. Sánchez necesitaría al PP para reformar la Constitución y eliminar los aforamientos. URL: https://elpais.com/politica/2018/09/17/actualidad/1537185170_002311.html
18. Speech by President of the Government at plenary session in Lower House of Parliament to report on upcoming European Council meeting. Lower House of Parliament, Madrid, Wednesday 27 June 2018. URL: http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180627_speech.aspx
19. Speech by President of the Government at plenary session of Lower House of Parliament Lower House of Parliament, Madrid, Tuesday 17 July 2018. URL: <http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180717speechlowerhouse.aspx>
20. Statement by President of the Government to media following European Council meeting. Friday 29 June 2018. URL: http://www.lamoncloa.gob.es/lang/en/presidente/intervenciones/Paginas/2018/20180629sanchez_ce-media.aspx
21. The Catalan crisis is not going to be solved in one, two or even six years. URL: https://elpais.com/elpais/2018/06/25/inenglish/1529916505_251485.html

Matlay Lyubava

Change of Government Cabinet in Spain (2018): Beginning of New Transit or Deepening the Political Crisis?

In June 2018, the leader of the Spanish Socialist Workers' Party, Pedro Sanchez, became the first Prime Minister of Spain after a historic vote of no confidence in the government of its former head, the representative of the People's Party, Mariano Rajoy,

who was accused of conniving at corruption. Particular attention is focused on the main plans and tasks of the government cabinet, among which: the restoration of the welfare state after many years of severe restrictions caused by the economic crisis; achieving equality and social unity; solution of the Catalan crisis; ensuring the role of Spain in the world. It is emphasized that the Prime Minister put feminism and gender equality at the center of his premiership by appointing 11 women and 6 men as ministers. The stress is set on the fact, that P. Sanchez's government office does not have absolute support in the parliament, which in future may obstruct the activity of the executive branch.

The plans of the government cabinet of P. Sanchez to carry out political and socio-economic modernization of the parliamentary monarchy by amending the Constitution of 1978, especially the articles, relating to regional autonomy and identity; to restore the welfare state after many years of hard restrictions caused by the economic crisis; resolve the institutional crisis in Catalonia through direct, frank and open dialogue between the parties are analyzed.

It is determined that the basic strategy of the Socialists' Government in Catalonia is to strengthen the progressive national image of Spain, which can dampen the key principles of modern Catalan separatism, stating that obsolete institutions of the monarchy are obstructing the progressive aspirations of the region.

It is concluded that the current Socialists' Government may not work until the next parliamentary elections in 2020 unless it finds effective responses to the challenges facing by the state.

Keywords: Spain, crisis, Prime Minister, government cabinet, Mariano Rajoy, Pedro Sanchez, welfare, dialogue, Catalonia, migration problems